

112. ¹ Tone: Ja til bryllup me er komne san

1

Her i verdi er no ingjen fre, san
Stræv aa *bal* aa sut aa *harmelse*, san
Mange *løygne* hende
Illa vert ein brende
Fantaskap so jamt ein røyna faar san
Høyr aa sjaa, san
Stygge traa, san
Elsk aa trudom sloknar i kvar kraa, san.

2.

Soleis som no folkje fara aat san
Maa da vekkja harm aa illalaat, san
Jammen er det greie
Skjetne *gryteveie*
Judas kram, aa altslags lurei, san
Spøykje fusk san
Synderusk, san
Lite hugna er i sore *slusk*, san!

3.

Lærde menner millom os me hev, san!
Kunde skjepa vel, men men sjaa di gtrev, san!
Beste *tatten* suga
Maal aa merkje truga
Aa partiske uti alt sit stræv, san!
Skadeleg, san!
Slik ein veg, san!
Mykje *tyning* etter seg da dreg, san!

4.

Er ei *bila* smidd av gagnleg staa, san!
Aa eitt folk faar tala eige maal, san!
Daa det skule bita
Finna menn aa lita.
Menn so ser kva heila folkje treng, san,
Slik ein *traa*, san
Skulle raa, san!
Jau vorherre vil velsigna daa, san!

5.

Arbeidsfolk rundt um paa land aa sjo, san!
Er so gla naar dei faar arbeidsro, san!
Skatt aa *skulle* minka
Kjøt aa fleskeskinka
Er han verd den so gjev grisen mmat, san!
Etterkvart, san!
Som ein vert, san!
Skuldlaus daa veks arbeidsmotet svert, san!

6.

Skuld aa gjeld aa strid aa skattebyrd, san!
Tyne arbeidshug aa elsk aa vyrd, san!
Mykje meira illa
Endaa meira *spilla*
Naar kje rettfærd *skjøpa* faar aa raa, san!
Ljost aa klart, san
Gjer det vart san
For dei folk so strævar trutt aa hardt, san!

7.

Bonden slit aa grev aa hakka jord, san!
Fiskaren han vaat kring have ror, san!
Alle dei so reisar
Alle dei so sveisar
Mura, byggja, bæra, høggt aa slær, san!
Dei so skriv, san!
Bøk os gjev, san!
Bøk so gjev os lærdom mot aa liv, san!

8.

Styresmenn i byar bygd aa grenn, san!
Aa kvar ærleg mann i ord aa penn, san!
Aa kvar elska kvinna
So med elsk kan vinna
Heimsens hyggja fred aa sande vyrd, san!
Ærast maa, san!
Vyrдна faa, san!
Rike frukter skal ein daa faa sjaa, san!